

عنوان مقاله:

سیاست افتراقی در رسیدگی به دعاوی خانوادگی و راهبردهای آن

محل انتشار:

دوفصلنامه فقه و حقوق خانواده، دوره 12، شماره 47 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

لیلا سادات اسدی - مستشار اداره کل تدوین لوایح قوه قضاییه؛

خلاصه مقاله:

اختصاصی کردن دادگاهها در رسیدگی به دعاوی، ضرورتی است که امروزه در جهان مورد توجه قرار گرفته است. این ضرورت گاه برخاسته از اهمیت موضوع دعوی و گاه ناشی از پیچیدگی آن است. در دعاوی خانوادگی علاوه بر علل فوق، ارتباط عملکرد دادگاهها و نتیجه دعوی با مصالح جامعه که نتیجه غیرمستقیم آن پیشگیری از وقوع جرم و آسیبهای اجتماعی است، ایجاب مینماید که برای رسیدگی به دعاوی خانوادگی، دادگاه اختصاصی در نظر گرفته شود. این مقاله در دو بخش به تحولات قانونی دادگاه ویژه خانواده، و ابزارها و نهادهای مورد نیاز این دادگاهها می پردازد. نگارنده معتقد است که آنچه امروزه در سیستم قضایی ایران به عنوان دادگاه خانواده موجود است، صرفا دادگاه اختصاص یافته به این دعاوی است، نه دادگاه متخصص. توجه به شرایط قاضی دادگاه، شورایی بودن و تعدد قضات با ترکیبی متشکل از قضات زن و مرد، برقراری امتیازاتی برای قضات محاکم خانواده به لحاظ صعوبت کار و فراهم نمودن ابزارها و واحدهای مورد نیاز این دادگاهها مانند واحدهای داوری و مددکاری، مرکز مشاوره تخصصی، پلیس ویژه و اجرای احکام اختصاصی، مواردی است که باید مورد توجه قانونگذار و قوه قضاییه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

قانون، رویه، دادگاه خانواده، صلاحیت، مشاور قضایی، داوری، مددکاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/704014>

